

з вивчення можливості заселення Марса; а також розробки важких ракет-носіїв для транспортування Експедиції на Марс будуть завершені в найближчі роки. Фізико-технічні проблеми життєзабезпечення тривалого перебування людей на Марсі НЕ вирішені, і перші часи будуть виконуватися регулярні доставки продовольства і енергоресурсів з Землі. Фізіологічні проблеми тривалого перебування людей на Марсі є найбільш складним питанням, до фундаментального вирішення якого поки немає підходів;

Таким чином, на першому етапі заселення Марсу люди будуть працювати і жити в експедиційному режимі, тривалість якого обмежена 500 солами.

Толочко К. І., Толочко Д. І.
НТУ «ХП»

ПОСТАТЬ ГОЛОВНОГО КОНСТРУКТОРА В. Г. СЕРГЄЄВА В РОЗВИТКУ РАКЕТНО-КОСМІЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Ім'я Володимира Григоровича Сергєєва не широко відомо. Головного конструктора В. Г. Сергєєва не згадували в пресі та в телерепортажах, тому що його діяльність мала безпосереднє відношення до безпеки країни. Тільки у 90-х роках ХХ ст. почали з'являтися окремі публікації, присвячені цій особистості.

Історичною для розвитку ракетної техніки стала Постанова Ради Міністрів СРСР (РМ СРСР) №1017-419 від 13.05.1946 р., де для координації всіх робіт передбачалося створення Спеціального комітету з реактивної техніки. Для вирішення цієї задачі в Україні була організована група підприємств на чолі з Особливим конструкторським бюро № 586 (ОКБ-586) в м. Дніпропетровську (нині ДП «КБ «Південне»), яким керував М. К. Янгель. Саме він став ініціатором створення в Харкові нової організації – Особливого конструкторського бюро № 692, яке мало функції головного комплексного науково-дослідного і дослідно-конструкторського підприємства та здійснювало координацію робіт і розробку систем управління для ракет, що створювалися в ОКБ-586. 16 листопада 1960 р. на посаду начальника та головного конструктора ОКБ-692 був призначений В. Г. Сергєєв.

Безперечно В.Г. Сргєєву вдалося створити всі необхідні умови для розробки на підприємстві технології, при якій забезпечувалось повне відпрацювання створюваних систем, безпека і безаварійність найвідповідальніших робіт, включаючи установку ракет на бойове чергування [1].

Згодом були проведені успішні льотні випробування ракети Р-16 і в 1962 р. ракета була прийнята на озброєння. В 1967 р. Державна премія СРСР за створення ракети була присуджена В.Г. Сергєєву, Я.Є. Айзенбергу і

В.К. Копилу. Надалі багато років колектив ОКБ-692, очолюваний В.Г. Сергєєвим, був зайнятий створенням все більш досконалих систем управління міжконтинентальних балістичних ракет Генеральних конструкторів М.К. Янгеля, В. Ф. Уткина і В. М. Челомея [2].

На початку 1970-х рр. проводились роботи зі створення системи керування транспортного корабля постачання. Вперше в СРСР в системі керування була застосована бортова обчислювальна машина, що дозволила кораблю виконувати в автоматичному зближення і стиковку з іншим об'єктом. Автоматичні стиковки транспортного корабля постачання з космічними станціями «Салют-6» і «Салют-7» були повним тріумфом ідей, народжених на «фірмі» В.Г. Сергєєва. Значне місце в науково-технічній творчості колективу займало створення системи управління ракети-носія багаторазової космічної транспортної системи «Енергія-Буран». Роботи з цієї теми були почати під керівництвом В. Г. Сергєєва [4].

Вище наведені факти дають підставу говорити, що під керівництвом В. Г. Сергєєва на підприємстві (нині ВАТ «Хартрон») була створена одна з передових науково-конструкторських шкіл ракетно-космічної галузі України.

Література

1. Черток Б. Е. Ракеты и люди. Горячие дни холодной войны. Москва: Машиностроение, 1999. 448 с.

2. Научно-производственное предприятие Хартрон-Аркус. Хроника дат и событий. 1959–2005 гг. II-е изд. (доп.). Харьков. 2006. 212 с.

Туктарова К. Р.
НТУ «ХП»

СТОРІНКИ ЖІНОЧОЇ МЕДИЦИНСЬКОЇ ОСВІТИ У ХАРКОВІ

Харківський Національний Медичний Університет у наш час один з найпопулярніших учбових закладів. Зараз правила прийому у нього не прості, але абсолютно рівні для кожного абітурієнта.

Харківський Жіночий Медичний Інститут Харківського Медичного Товариства у 1910-1911 роках надавав можливість отримати вищу освіту представницям прекрасної статі не молодше 18 років. Те, що тоді здавалося неможливим, зараз є цілком нормальним.

Звісно, що майже 100 років тому норми інституту були набагато суворішими та відрізнялися від тих, що діють зараз, але це не говорить про те, що у наші дні університет втратив свою дисципліну та серйозність. Усе змінилося за течією часу та розвитком суспільства.